

Det er endda sket i Løbet af den sidste kommunale Samling efter Valget i 1921, hvor der jo var stor Opstandelse indentor de Konservative, og hvor der var et stort Mandefald; selv blandt de nye Folk, der kom ind dér friske og jomfruelige fra det konservative Vælgerfolk, har der været fuld Tilslutning til, at København her bliver mishandlet, og at vi har Grund til at besvære os med Hensyn til de frederiksbergske Forhold. Ja, der var ganske vist en eneste Mand, som talte Frederiksbergs Sag, Professor Christensen, tidligere Borgerrepræsentant, men han fik jo Silkesnoren, og han tæller altsaa ikke med mere, saa nu er der Enstemmighed til Stede. Og jeg vil tro, at man ogsaa i det konservative Vælgerfolk i København er opmærksom paa dette, at man blandt de Medborgere, som hidtil har givet de Konservative deres Stemmer, er opmærksom paa dette Forhold. Det maa sikkert være saaledes, naar de konservative Borgerrepræsentanter er det, da de jo kun er et Spejlbillede af det, som foregaar og er til Stede i Befolkningen. Jeg tror, det vil blive vanskeligt for de Konservative i det lange Løb at staa paa dette Dobbeltstandpunkt, at inde i Københavns Kommunalbestyrelse taler man Retfærdighedens Sag, Lighed for Loven, dér vil man have København ligestillet med Frederiksberg i enhver Henseende, medens man i Frederiksberg Kommunalbestyrelse og her i det høje Ting, hvor Sagen ogsaa skal for, stiller sig paa det modsatte Standpunkt og siger: Hus forbi, vi vil fremdeles have Lov til at sige: Helle for de Rigmandsinteresser, som varetages af Frederiksberg Kommunalbestyrelse.

Det ærede Medlem siger, at Frederiksberg har jo al Risikoen og maa bære alle Byrderne ved sine Borgere. Det maa enhver Kommune gøre, men denne Risiko og denne Byrde er jo forholdsvis lidet generende, naar der er Tale om Indtægter paa 25 000, 50 000 eller 100 000 Kr. eller endnu mere, saaledes som det finder sit Udtryk i den Rigmandsbebyggelse, som findes i de frederiksbergske Villakvarterer, saavel som i den fornemme Etagehusbebyggelse, som finder Sted mange Steder derude, hvor man river de gamle Villaer ned og bygger 4-Etages Huse op, hvor der i hvert af dem er 8 herskabelige Lejligheder med 5—6—7 Værelser eller flere. Risikoen ved den Slags Medborgere er forholdsvis let at bære. Det er netop det, vor Anke gaar ud paa, at Fordelingen, saaledes som den nu en Gang er de to Kommuner imellem, er den, at de sociale Udgifter, saaledes som jeg har godtgjort det ved Tal, lægges paa København

med op imod det dobbelte af det, som er det tilsvarende Gennemsnitstal paa Frederiksberg, naar man tager Befolkningstallene i Betragtning. Den lille Divergens i Henseende til Befolkningstal, som er os imellem, og som det ærede Medlem selv gjorde opmærksom paa, spiller ingen nævneværdig Rolle og har altsaa ingen Interesse. Vi er fremdeles enige om, at ca. 5 til 1 maa være det, man tager til Udgangspunkt.

I alt det, jeg har sagt om Frederiksberg, har jeg ikke nævnt Boligspørgsmaalet, og det bør dog, naar det ærede Medlem fremdeles vil have denne Sag traadt bred, hvad jeg for mit Vedkommende aldeles ikke kan have noget imod, ogsaa nævnes. Det er jo en kendt Ting, hvorledes Bolignøden har været en Svøbe for Hovedstaden, hvorledes de, der var uden Boliger ude omkring i By- og Sognekommunerne, i mange Tilfælde søgte til København, fordi man syntes, at inde i denne store By, hvor der i Forvejen er saa mange, maatte der dog være en Chance for en. Naar man er ilde stillet et Sted ude i Landet, hvor Forholdene er snævre og let kan overses, og man dér ingen Vej kan øjne, saa tænker man: Jeg maa til København, dér ind, hvor der i Forvejen er $\frac{3}{4}$ Mill. Mennesker, dér maa ogsaa være Mulighed, være Plads for mig, dér maa jeg kunne faa Arbejde, naar jeg rigtig gør mig Umage, og dér maa jeg ogsaa kunne faa et Sted at bo, naar der er Plads til saa mange i Forvejen. Og saa strømmer alle disse Mennesker til København, og København er stillet overfor denne Kendsgerning, et Forhold, man ikke kan undlade at tage Hensyn til, og som man har honoreret paa den Maade, at man har anstrengt sig til det yderste for at opføre Huse, hvor de husvilde kunde finde Plads. Dette er et Anliggende af saa stor Betydning, at Københavns samlede Interesse i Boligbyggeriet i Øjeblikket andrager saadant noget som 135 Mill. Kr. Det er ikke Smaating, og det har sin Interesse at se, hvorledes Frederiksberg har deltaget i dette. Ogsaa her var det dog rimeligt at vente, at en saa stor Hovedstadskommune, oven i Købet en velhavende Kommune, tog sin Del. Det ærede Medlem har jo lige forsikret, at der er Steder nok, hvor Huse med Lejligheder af beskeden Størrelse kan opføres. Men Frederiksberg har ikke deltaget i dette, ikke i nogen Udstrækning, der er værd at tale om. I det sidst forløbne Aar opførtes der i København 4 048 Lejligheder, men paa Frederiksberg 182; det er saa langt fra at være ca. $\frac{1}{5}$, at det ikke en Gang er $\frac{1}{20}$ af den samlede Mængde, Frederiksberg her har ydet til